

INTERNATIONAL
DEBAT

”

Coronavirus er i store træk en ensartet trussel for samfundene i hele verden og har fået folks tanker fokuseret på et enkelt emne på en måde, som er sjældent set bortset fra under verdenskrigene.

Coronavirus er den unikke form for krise

De seneste måneder har ikke været lette. Men den igangværende pandemi kan være lige præcis den form for krise, som verden ikke bare har ventet på, men også har brug for.

IAN BREMMER
direktør for konsulentvirksomheden
Eurasia Group

Verden er knækket. Den verdensorden, der har eksisteret siden Anden Verdenskrig, hænger i laser, og ingen ved, hvad der nu venter os - det globale samarbejde er på det laveste niveau i mands minde. For alt for mange mennesker fungerer kapitalismen ikke, hvilket ses tydeligt på den stadigt voksende ulighed.

Desuden er det repræsentative demokrati som politisk løftestang i stigende grad blevet overtaget af særinteresser, regeringer er ude af stand til at håndtere skiftende sociale forandringer og krav, og de sociale sikkerhedsnet holder ikke hånden under nok personer længe nok til, at der kan skabes en tilstrækkelig følelse af sikkerhed.

Coronavirus er den unikke form for krise - akut, mangesidig og i konstant udvikling - som berører hvert eneste element i vores knækkede politiske verden.

Ganske vist har der i de senere år været andre kriser, som har gjort verden nervøs: terrorangrebet i USA den 11. september 2001, finanskrisen i 2007-2008 og H1N1-svineinfluenzaen i 2009 blot for at nævne nogle stykker.

Men set i bakspejlet endte disse kriser med at være langt mindre og/eller (mindre) konkrete, end verden havde brug for. Trods den store globale solidaritet efter den 11. september 2001 ændrede indledningen af to fejlslagne krige i Mellemøsten ikke terrorismen ... og løste ingen reelle problemer med samfundspagten.

Finanskrisen skabte alvorlige kvaler i banksektoren og lignende områder (og fremkaldte reformer i disse brancher), men den endte med at være for lille til at få verden til at tage uligheden op til fornyet overvejelse - trods det store fokus på Occupy Wall Street-bevægelsen løb den ud i sandet efter blot få måneder. Og svineinfluenzaen i 2009 endte med at være så overdramatiseret i forhold til den reelle fare, som den viste sig at udgøre, at det faktisk blev sværere for verden at tage coronavirus lige så alvorligt, som man burde have gjort - se bare på, hvor lang tid det tog for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) officielt at betegne den som en pandemi.

Men coronavirus har potentiale til at være anderledes. Det er den form for krise, der måske er lige præcis stor nok til, at den vil tvinge os til for alvor at overveje, hvordan vi skal reformere vores sam-

fund og institutioner, men ikke stor nok til, at den udgør en eksistentiel trussel mod menneskeheden. Og alligevel berører den alle de politiske emner, der lige nu er de allervigtigste - ulighed, sociale sikkerhedsnet, sundhedsvæsen, globalt samarbejde ... alle de ting, som verden har kæmpet med i de seneste årtier uden at nå ret mange fremskridt. Coronavirus er i store træk en ensartet trussel for samfundene i hele verden og har fået folks tanker fokuseret på et enkelt emne på en måde, som er sjældent set bortset fra under verdenskrigene.

Hvis vi håndterer coronavirustruslens universelle karakter korrekt, giver den mulighed for et forskningsbaseret samarbejde, som verden kan samles om. En samarbejdsorienteret og vedvarende tilgang til at finde en vaccine og få den ud til alle kunne blive menneskehedens hidtil største bedrift.

I USA kunne den deraf følgende

økonomiske, sociale og politiske uro give den nødvendige drivkraft til omsider at sikre radikale reformer af kampagnefinansiering og tilskynde flere mennesker til at deltage i den politiske proces og gøre regeringerne mere lydige over for samfundets behov.

Der kunne udtænkes bedre målinger af bnp og livskvalitet, som sammenfatter, hvordan det egentlig er at leve i det 21. århundrede med opgaveøkonomi og det hele, og som endda fører til politiske ordninger som borgerløn i et oprigtigt forsøg på endeligt at reparere vores flossede samfundspagt.

Det er selvsagt ikke det, vi indtil videre har set i krisens første tid. I hvert fald i USA har politik været mere præget af partifarver, og de fjendtlige miner, der potentielt kan føre til en kold krig mellem USA og Kina, er blevet forværret.

Det er dog ikke for sent at skifte kurs. Coronavirus har skabt en optimal global krise - stor nok til at kræve omfattende og vedvarende reformer, men ikke så stor, at sådanne reformer vil komme i anden række efter en decideret kamp for overlevelse. Kort sagt kan krisen vise sig at være en Guldlok-krise ... forudsat at vores politiske reaktioner ikke gør problemerne større, og at vi ikke lader den gå til spilde.

”

Det er dog ikke for sent at skifte kurs.

I samarbejde med

The Washington Post

Dansk Institut For Internationale Studier

eurasia
group politics
first

VERDENS
BEDSTE
NYHEDER